Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	5C/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3813216139
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Klaudia Šišková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2015:3813216139.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Š.. C. XXX/XX, v 2. rade Z. C.Ú., nar. X.X.XXXX, bytom O., Š.. C. XXX/XX, obe navrhovateľky zastúpené JUDr. Gabrielom Olšovským, advokátom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 6, proti odporcovi: Š. E., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Š.. C. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Zlaticou Hammerovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 4/A, o zaplatenie 66.666,- eur s prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd konanie o návrhu navrhovateľky v 1. rade v časti o zaplatenie sumy 24.333,- eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia a o návrhu navrhovateľky v 2. rade v časti o zaplatenie sumy 24.333,- eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľkám v 1. a 2. rade každej sumu 6.000,- eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 426,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky v 1. a 2. rade sa podaným návrhom voči odporcovi domáhali zaplatenia každá sumy 33.333,- eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania odo dňa začatia konania až do zaplatenia. Návrh zdôvodnili tým, že dňa 30.4.2010 došlo k dopravnej nehode, následkom ktorej došlo k smrteľnému zraneniu ich otca T. C. a odporca bol Okresným súdom v Trenčíne uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. V uvedenom konaní bola ich matka T. C. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Uviedli, že ich matka - keďže v tom čase ešte neboli plnoleté - odporcu požiadala písomne o odškodnenie seba ako aj ich, na čo odporca nereagoval. V konaní navrhovateľky tiež uviedli, že o náhrade nemajetkovej ujmy pre ich matku bolo rozhodované v konaní pred tunajším súdom pod sp.zn. 16C/121/2012. Uviedli, že tragická dopravná nehoda, pri ktorej prišli o otca, výrazne zasiahla do ich bežného života a ďalších aktivít, až nakoniec navrhovateľka v 2. rade skončila v resocializačnom stredisku. Navrhovateľky v návrhu uviedli, že prišli o otca, ktorý sa s nimi už nikdy nezahrá, nikdy im nebude môcť podať pomocnú ruku, poradiť a obe jeho stratu znášajú mimoriadne zle. Poukázali na to, že odporca nikdy neprejavil žiadnu ľútosť, neprišiel za

nimi a ich matkou spýtať sa, či niečo nepotrebujú, svoj život si užíva a ich zničil. V konaní poukázali na to, že v puberte prišli o osobu, ktorá v ich výchove mohla a mala pri dospievaní zohrať kľúčovú úlohu. Ako rodina žili s otcom v domácnosti, ktorú možno hodnotiť ako usporiadanú, napriek prítomnosti partnera matky. Uviedli, že za bolesť spôsobenú smrťou otca im nie je možné poskytnúť inú satisfakciu. V súvislosti s námietkou premlčania, vznesenou voči ich nároku odporcom, uviedli, že ich matka ako zákonná zástupkyňa uplatnila pre ne obe na inom orgáne dňa 10.1.2011 nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 33.000,- eur. V dôsledku toho došlo k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť od okamihu smrti ich otca a spočívala až do právoplatného rozhodnutia súdu v trestnom konaní. V súvislosti s tým preto nedošlo k premlčaniu nimi uplatneného nároku. V priebehu konania navrhovateľky svoj nárok upravili tak, že každá od odporcu požadovala zaplatenie sumy 9.000,- eur spolu s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti svoj návrh vzali späť.

Odporca s návrhom nesúhlasil. V konaní potvrdil, že dopravnú nehodu spôsobil s tým, že nepožíval alkohol, prišiel na neho mikrospánok, stalo sa mu to po prvýkrát v živote, nikdy žiadnu takúto nehodu nemal. Smrť otca navrhovateliek bola pre neho obrovským šokom, navrhovateľkám pri stretnutí - po prepustení z nemocnice - hneď uviedol, že mu je to veľmi ľúto a nikdy sa to nemalo stať. Jeho príjem je asi 700,- eur, pozostáva z dôchodku a úrazovej renty. Spolu s manželkou vlastní 2-izbový byt. V marci 2015 si zakúpil nové vozidlo zn. Seat Altra, na ktoré mu prispela dcéra. Žije s manželkou, ktorá je v súčasnosti nezamestnaná. Odporca tiež uviedol, že z dokazovania je zrejmé, že rodina navrhovateliek nefungovala štandardným spôsobom, že navrhovateľky mali problémy už v r. 2007 - 2008 a otec na ne zrejme nemal taký silný vplyv. Navrhovateľky ako malol. deti žili svoj život prevažne mimo rodiny, v spoločnosti iných osôb. Poukázal tiež na to, že navrhovateľka v 2. rade podstúpila psychiatrickú liečbu nie na podnet matky, ale na podnet sociálneho odboru. Uviedol, že podľa jeho názoru v konaní nebola preukázaná opodstatnenosť nemajetkovej ujmy v takej výške, ako si ju navrhovateľky uplatnili. Odporca v konaní voči nároku navrhovateliek vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že počiatok plynutia premlčacej doby je určený okamihom, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateliek, t.j. dňa 30.4.2010 a návrh na začatie konania bol podaný až 26.7.2013, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Podľa jeho názoru k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby nedošlo, matka v tom čase malol. navrhovateliek uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu v trestnom konaní len za seba a deti uvádza iba ako dôvod tejto nemajetkovej ujmy. Súčasne poukázal na to, že v konaní sp.zn. 16C/121/2012, v ktorom si matka navrhovateliek uplatnila voči nemu nárok na nemajetkovú ujmu, z veľkej časti odôvodňovala návrh dôvodmi na strane detí. Z toho teda vyplýva, že matka navrhovateliek od počiatku nároky uplatňovala len za seba.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 16C/121/2012, 4P/33/2012, spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/98/2011, výsluchom svedkyne T. C., oboznámením obsahu oznámení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, vyjadrenia odporcu zo dňa 10.12.2013, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/98/2011 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín 1T/98/2011-151 zo dňa 5.10.2011 bol odporca uznaný vinným, že dňa 30.4.2010 v k. ú. M. viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto EČV O. XXXDB v smere jazdy od Nového Mesta nad Váhom na Trenčín, a to tak, že v tiahlej, mierne pravo točivej zákrute prešiel z doposiaľ nezistených príčin do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti jazdiacim nákladným motorovým vozidlom zn. Avia 75 EČV: O. XXXBN, ktoré viedol M. A., následkom čoho došlo k smrteľnému zraneniu spolujazdca T. C., sediaceho na zadnom sedadle v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat; ďalej došlo k zraneniu spolujazdcov v tom istom motorovom vozidle, a to L. F., ktorý utrpel zmliaždenie hlavy a hrudníka, tržnú ranu nad ľavým okom a na nose, s predpokladanou dobou liečby 14 dní; M. A., ktorý utrpel zlomeninu 4. článku prsta ľavej nohy bez práceneschopnosti a bez obmedzenia na obvyklom spôsobe života; čím obvinený porušil povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c) a § 9 ods. 1 Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, a teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na

dobu 36 mesiacov. L. F., T. C., t.j. matka navrhovateliek v 1. a 2. Rade, a P. C. boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5.10.2011. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že samosudca schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Trenčíne a obvineným, a následne vo veci o vine a treste odporcu ako obvineného rozhodol tak, ako je uvedené vyššie. Zo záverov znaleckého posudku č. 60/2010, vypracovanom v uvedenom konaní znalcami Prof. MUDr. Františkom Novomeským, PhD. a MUDr. Soňou Fabianovou, súd zistil, že príčinou smrti nebohého T. C. bol so životom nezlučiteľný šok z úrazu a krvácania, pričom oba hlavné úrazové mechanizmy, ktoré podmienili tento stav - úraz hlavy a mozgu s vnútrolebkovým krvácaním a úraz hrudníka a pľúc s vnútrohrudným krvácaním, vznikli bez akýchkoľvek pochybností v priamej a príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou 30.4.2010, na ktorej mal poškodený T. C. účasť ako spolujazdec.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/98/2011 bolo zistené, že dňa 10.1.2011 bolo doručené oznámenie matky - v tom čase ešte maloletých navrhovateliek, v ktorom uvádza, že uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 33.000,- eur na jej maloleté dcéry (č.l. 121 spisu).

Z listu zo dňa 2.5.2012 vyplýva, že matka v tom čase maloletých navrhovateliek vyzvala odporcu na vyjadrenie sa vo veci odškodnenia jej osoby ako aj jej maloletých detí v súvislosti s úmrtím jej manžela. Zároveň ho vyzvala na osobné rokovanie v súvislosti s týmto odškodnením. Z listu zo dňa 9.5.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľka vyzvala odporcu na zaplatenie odškodnenia vo výške 100.000,- eur a požiadala ho o vyjadrenie najneskôr do 31.5.2012.

Z výsluchu navrhovateľky v 1. rade v tomto konaní súd zistil, že v čase smrti otca T.Q. C. žili všetci ako rodina - t.j. rodičia, ona a navrhovateľka v 2. rade - v spoločnej domácnosti. Uviedla, že na otca bola dosť naviazaná, on sa im snažil venovať. Keď bol doma, chodievali na chaty, na dovolenky v rámci Slovenska, alebo boli celodenne spolu - po raňajkách šli von, kde boli na dvore s jeho kamarátmi, prípadne šiel otec s nimi na pivo a ona šla s ním. Navrhovateľka uviedla, že asi 2-krát do roka trávili dovolenku v trvaní celého týždňa napr. v P. alebo Č., na chatu chodievali aj na víkendy. Takto chodievali celá rodina a aj suseda s rodinou. Uviedla, že ešte počas života otca - asi rok pred jeho smrťou - mala zhoršenú známku zo správania, čo odôvodnila problémami s učiteľmi. Otcovu smrť ťažko znášala, určitú dobu brala drogy, liečila sa asi 2 týždne v nemocnici v Bojniciach, kvôli tomuto problému prerušila štúdium. V čase rozhodovania súdu bola navrhovateľka tehotná, žila s matkou, po narodení dieťaťa má záujem pokračovať v štúdiu. Navrhovateľka v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že v súčasnosti už nemá problém s drogami. Po otcovej smrti jej matka začala chodiť pracovať do Rakúska a po dobu dvoch týždňov bývali so sestrou (navrhovateľkou v 2. rade) doma samé. Z jej výpovede bolo tiež zistené, že pred nehodou mali rodičia medzi sebou vzťahové problémy, ako manželia spolu nežili, ale stále všetci bývali v jednej domácnosti, rodičia sa spolu normálne rozprávali. Potvrdila, že matka mala intímnu priateľku, ktorá u nich aj bývala, ale ona toto nejako vážne neprežívala, pretože otec sa snažil správať tak, aby to nepociťovali - snažil sa, aby bol doma pokoj. Na matkin vzťah si postupne zvykla a keďže mala otca radšej, bývala s ním. Z výpovede navrhovateľky v 1. rade tiež vyplynulo, že po otcovej smrti jej bol priznaný sirotský dôchodok, ale v súvislosti s prerušením štúdia jej bol odňatý. V súčasnosti príjem nemá žiadny.

Z výpovede navrhovateľky v 2. rade bolo zistené, že so svojím otcom mala dobrý vzťah, vychádzala s ním lepšie ako s matkou, ktorá bola prísnejšia. Potvrdila výpoveď navrhovateľky v 1. rade o spoločnom trávení dovoleniek a voľného času s otcom. Uviedla, že počas života otca nebola celkom bezproblémová, stalo sa, že si na diskotéke vypila, v škole mala problémy s riaditeľom kvôli správaniu, pretože jej niekedy „preskočilo“. Tieto problémy sa snažila riešiť najmä jej mama. Po otcovej smrti začala asi po mesiaci brať drogy a piť alkohol, pretože sa potom cítila uvoľnenejšia a mala pocit, akoby sa otec mal vrátiť z práce. Absolvovala aj liečenie v Kremnici, po ktorom s alkoholom prestala, ale s drogami pokračovala ďalej. Na liečení bola trikrát, po ukončení posledného už drogy neberie. V súčasnosti študuje na strednej škole, bola prijatá aj na nadstavbové štúdium. V súvislosti so vzťahovými problémami rodičov uviedla, že tieto nemali na jej správanie vplyv, skôr jej bolo otca ľúto, snažila sa s ním o tom rozprávať. Pokiaľ ide o otca, navrhovateľka v 2. rade nevedela posúdiť, či pil alkohol nadmieru; uviedla, že alkohol si vypil a niekedy v tejto súvislosti mu jej matka vyčítala, že prepil peniaze.

Obe navrhovateľky v konaní uviedli, že stratu otca im už nič nenahradí, odporca sa im po smrti otca neprišiel ani ospravedlniť.

Odporca vo svojej výpovedi v konaní potvrdil, že spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul otec navrhovateliek. Uviedol, že predtým nemal nikdy takúto nehodu, pred jazdou nepožil alkohol, prišiel na neho mikrospánok. Pri prvom stretnutí s navrhovateľkami po prepustení z nemocnice im hneď povedal, že mu je to všetko veľmi ľúto a nikdy sa to nemalo stať. Uviedol, že zo strany navrhovateliek nebola voči nemu vyvíjaná žiadna aktivita v súvislosti s odškodnením, zo strany ich matky áno a jej nárok bol riešený v konaní pred súdom. K nároku navrhovateliek sa vyjadriť nevedel. K osobe T. C. - otca navrhovateliek - uviedol, že ako kamarát bol férový, dodržal slovo; pokiaľ ide o alkohol, vedel uviesť len to, že chlapci ako partia si na pivo zašli. Ku svojím pomerom v priebehu konania uviedol, že jeho príjem tvorí dôchodok a úrazová renta v sume asi 700,- eur, v čase rozhodovania už bol starobným dôchodcom, jeho príjem tvoril len dôchodok vo výške 712,- eur mesačne. Spolu s manželkou vlastní dvojizbový byt, v marci 2015 si zakúpil nové vozidlo zn. Seat Altra, na ktoré mu mala prispieť aj dcéra pracujúca v Anglicku. Odporca vo výpovedi uviedol, že po nehode mu bola vyplatená poistka v sume cca 12.000,- eur, z týchto prostriedkov mu nezostalo nič. Žije s manželkou, ktorá je aktuálne nezamestnaná, nemá príjem. Voči nároku navrhovateliek vzniesol námietku premlčania s tým, že počiatok plynutia premlčacej doby je určený okamihom, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateliek, t.j. dňa 30.4.2010 a návrh na začatie konania bol podaný až 26.7.2013, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Podľa jeho názoru k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby nedošlo, matka v tom čase malol. navrhovateliek uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu v trestnom konaní len za seba a deti uvádza iba ako dôvod tejto nemajetkovej ujmy.

Vo svojej výpovedi v konaní sp.zn 16C/121/2012 odporca tiež uviedol, že pred nehodou poberal ČID a úrazovú rentu spolu vo výške okolo 680,- eur; v čase nehody nevykonával žiadnu prácu, bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Po nehode je naďalej ČID, ktorý poberá spolu aj s úrazovou rentou vo výške 703,- eur, iné príjmy nemá. V súvislosti s dopravnou nehodou mu bolo vyplatené poistné plnenie za škodu na jeho zdraví vo výške okolo 11.000,- eur z jeho osobnej poistky. S manželom navrhovateľky sa poznal približne 20 rokov, boli spolu bežní kamaráti, nie blízki. Uviedol, že táto nehoda zasiahla vážne i jeho rodinu, on sám mal 5 ťažkých zlomenín, manželka sa psychicky zrútila, pričom navštevovala i psychiatra. Z titulu poistného plnenia za motorové vozidlo dostal sumu 1.200,-eur.

V konaní ako svedok bola vypočutá aj matka navrhovateliek v 1. a 2. rade T. C.. Vo výpovedi uviedla, že navrhovateľky mali s otcom výborné vzťahy, navrhovateľka v 1. rade na ňom lipla o niečo viac ako navrhovateľka v 2. rade. Uviedla, že chodili spolu na dovolenky - rôzne výlety, na chaty na P. alebo L. M., otec navrhovateľky brával na rybačky, rôzne opekačky. Z jej pohľadu navrhovateľky nemali až do smrti otca žiadne problémy. V škole mala navrhovateľka v 1. rade zníženú známku zo správania, ale to mala asi polovica triedy, nešlo o nič závažné. V súvislosti s požívaním alkoholu otca navrhovateliek uviedla, že si vypil ako každý bežný chlap, ktorý robí na stavbe alebo v bani. Ona na neho niekedy aj nakričala, ale v podstate v tom problém nevidela. Svedkyňa uviedla, že až do smrti manžela stále fungovali ako rodina, aj keď posledné dva roky spolu nespávali. Potvrdila, že ona mala partnerku, ale doma fungovali normálne ako rodina, napr. spolu obedovali, manžel navaril obed, všetci traja spolu chodili na pivo. Navrhovateľky to podľa jej názoru brali normálne. Smrť otca sa na nich prejavila zle, dostali sa do problémov, začali drogovať, hľadali únik v drogách. Ona sa to snažila riešiť, dávala ich na liečenie, chodili po lekároch a chcelo to čas, ale výsledok sa dostavil. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľky predtým ako študentky skúšali napr. vypiť víno, ale nešlo o nič vážne. Problémy s drogami dávala jednoznačne do súvisu so smrťou otca navrhovateliek. Navrhovateľka v 1. rade hovorievala, že ide za tatinom, navrhovateľka v 2. rade opakovala po nej. Povystrihovali si fotky otca a polepili ich v detskej izbe. Stávalo sa, že ich našla v izbe plakať, pretože im bolo smutno za otcom. So smrťou otca sa navrhovateľky podľa svedkyne doposiaľ nevyrovnali. Problémy, ktoré po jeho smrti mali, prekonali asi po troch rokoch. V súčasnosti žijú navrhovateľky usporiadaným životom. Navrhovateľka v 2. rade býva spolu s priateľom, s ktorým má dieťa, študuje a bude pokračovať v nadstavbovom štúdiu. Navrhovateľka v 1. rade má tiež priateľa, čaká dieťa a po jeho narodení má nastúpiť do školy, aby pokračovala v štúdiu. Svedkyňa v konaní uviedla, že podľa jej názoru by navrhovateľky nemali také problémy, pokiaľ by ich otec žil, pretože navrhovateľka v

1. rade predtým plávala, chodila na súťaže a navrhovateľka v 1. rade sa venovala karate, teda obidve mali svoje záujmy a boli by v nich pokračovali.

Svedkyňa v konaní sp.zn. 16C/121/2012 uviedla, že v čase smrti otca mala maloletá G. 16 rokov a maloletá Z. 14 rokov. Smrť otca im otočil život hore nohami. Dcéra G.L. sa uzavrela do seba, vytvorila si vlastný svet, bola dosť citovo naviazaná na otca, viac ako Z.. Obe dcéry sa v určitom období vyjadrili, že by chceli ísť za ním. Uviedla, že obe dcéry začali v máji 2010 fetovať. Z. bola v tej dobe na protidrogovom liečení, išlo o jej štvrté liečenie. Na poslednom liečení bola na základe rozhodnutia súdu v Prievidzi. Uviedla, že toto sa u detí spustilo smrťou otca. Dcéra Z. si myslela, že fetovanie je riešenie, že tak na otca zabudne. Dcéra G. má tiež problémy s fetovaním, a to vo väčšom rozsahu ako Z., v súvislosti s čím bola jedenkrát hospitalizovaná, na iných liečeniach nebola. Svedkyňa v uvedenom konaní uviedla, že u G. sú obdobia, kedy neberie drogy a kedy berie drogy. Dcéra G. v čase smrti otca chodila do 2. ročníka, potom prestala chodiť do školy a prerušila štúdium, do školy sa nevrátila. Maloletá Z. v čase smrti otca chodila do 9. ročníka ZŠ, následne bola prijatá na SOŠ stavebnú, kde skončila len prvý ročník, v čase liečenia začala navštevovať prvý ročník strednej školy v odbore kuchár. G. neukončila štúdium, nikde nepracuje, z evidencie bola v januári 2013 vyradená pre nespoluprácu. Svedkyňa uviedla, že ju živí i šatí. Z výpovede svedkyne v uvedenom konaní vyplynulo, že po smrti manžela v októbri 2010 sa jej naskytla práca v Rakúsku, keďže zostali bez peňazí a musela vyrovnať jeho dlžoby a splácala tiež úver, rozhodla sa pracovať v Rakúsku. Robila v dvojtýždňových turnusoch, dva týždne pracovala a následne bola dva týždne doma. Takto pracovala do októbra 2011, potom bola evidovaná na úrade práce a od 10.10.2012 opätovne pracuje v Rakúsku. Svedkyňa uviedla, že manžel chodil s kolegami do pohostinstiev, stávalo sa, že prepil aj polovicu toho, čo zarobil, celú finančnú stránku ich rodiny držala nad vodou ona. S manželom nikdy neboli v rozvodovom konaní. O manžela sa postarala aj po jeho smrti, spláca dlžoby, ktoré ostali po ňom vo výške okolo 2.840,- eur. Uviedla, že zo smrti manžela sa ona dostala skôr ako obe dcéry. Pred smrťou mali s manželom také vzťahy, že on žil svoj život, občas pil, ona sa však starala o neho stále, nemienila sa s ním rozviesť. Posledný polrok pred smrťou manžela ich vzťahy medzi nimi neboli úplne dobré, dá sa povedať, že sa i rozišli, posledný rok nežili spolu intímne, ostatné však fungovalo ako malo. Doma sa k sebe správali normálne, deti vedeli, že sú rozídení, že nežijú normálny život ako manželia, nespávali spolu v jednej spálni, inak však spolu komunikovali, varili, prali. Tvrdila, že si počas života manžela našla mimomanželskú známosť, o ktorej manžel vedel, túto známosť ukončila po smrti manžela v auguste 2010 z dôvodu, že si prestali rozumieť. Uviedla, že od jari 2010 mal manžel zákazku v Trenčíne, mali tam chodiť na týždňovky alebo dvojtýždňovky. Jej manžel bol nekonfliktný človek, vážnejšie konflikty spolu nemali. To, že spolu intímne nežili, bolo jej rozhodnutie; uviedla, že jej nechýbal intímny život s manželom.

Z pripojeného spisu 4P/33/2012 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/33/2012-37 zo dňa 13.6.2012 súd dočasne odňal maloletú Z. C. z osobnej starostlivosti matky a maloletej nariadil pobyt v resocializačnom stredisku pre drogovo závislých, a to v Resocializačnom stredisku Čistý deň, nezisková organizácia so sídlom v Galante. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2012. Dôvodom pre nariadenie uvedeného výchovného opatrenia bol podaný podnet zo strany ÚPSVaR z dôvodu, že maloletá Z. zanedbávala povinnú školskú dochádzku, požívala alkoholické nápoje, bola hospitalizovaná pre poruchy správania a závislosť z viacerých psychoaktívnych látok, absolvovala dobrovoľný pobyt v Diagnostickom centre Lietavská Lúčka a napriek všetkému, vrátane výchovných pohovorov, sa poruchové správanie u maloletej naďalej opakuje, naďalej požíva alkoholické a iné psychoaktívne látky, zanedbáva povinnú školskú dochádzku, odchádza z domu na niekoľko dní, pričom matka o nej nič nevie. Ďalším dôvodom bolo, že maloletá poskytovala sexuálne služby za účelom získania financií na zakúpenie drog a alkoholu, matka výchovu maloletej nezvládala a maloletá bola voči matke vulgárna, agresívna, matku nerešpektovala. Z č.l. 4 až 6 uvedeného spisu, a to oznámenia SOŠ T. Vansovej v Prievidzi zo dňa 3.10.2011, mal súd preukázané, že maloletá Z.Ó. mala v mesiaci september 2011 49 neospravedlnených hodín, v januári 2012 mala 60 neospravedlnených hodín, vo februári 2012 mala 114 neospravedlnených hodín. Z č.l. 20 uvedeného spisu, zo správy od MUDr. N. W. - psychiatričky pre deti a dorast, súd zistil, že maloletá Z. je evidovaná v jej ambulancii od 24.3.2011 pre poruchy správania, abusus psychoaktívnych látok, pričom pacientka bola opakovane hospitalizovaná v psychiatrickej liečebni Kremnica, k zlepšeniu nedošlo, jednalo sa o dlhodobé liečby, v ambulantnej liečbe nespolupracuje. Podľa vyjadrenia lekárky stav nie je riešiteľný psychiatrickou starostlivosťou, prikláňala sa k riešeniu nariadením ústavnej výchovy. Z lekárskej správy Psychiatrickej nemocnice Prof. Matulaya v Kremnici zo dňa 16.9.2011, z č.l. 21 uvedeného spisu, súd zistil, že zo

zistenej rodinnej anamnézy vyplýva, že otec a strýko boli dlhodobo požívatelia alkoholu, otec pred rokom tragicky zahynul pri autonehode, matka zdravá, sestra staršia tiež s poruchami správania v zmysle požívania alkoholu. Zo správy vyplýva, že maloletá má sexuálne skúsenosti od 14 rokov, viacero sexuálnych partnerov, v 9. ročníku mala zhoršený prospech, zanedbávanie povinností, záškoláctvo. Zo správy ďalej vyplýva, že začiatkom roka začali u nej problémy s alkoholom, kvôli tomu tu bola jedenkrát. Aktuálne začala s drogami, udané pervitín a marihuana. Maloletá uviedla, že droguje v partii prevažne starších chlapov, matka opakovane pristihla niektorých, ako jej to chceli prepašovať domov. V minulosti už mala maloletá problémy s políciou, pod vplyvom drog má vulgárne, drzé správanie. Posledný mesiac zvýraznená agresivita. Zhoršila sa v škole, zistené záškoláctvo, aktívne sa venuje športu, čo tiež zanedbáva. U maloletej išlo o druhú hospitalizáciu na ich oddelení, prvá hospitalizácia bola od 28.3.2011 do 24.7.2011, ukončená na žiadosť matky. Zo správy ďalej vyplýva, že osobnosť maloletej bola v tom čase pobescentná, emočne nestabilná, senzitívna, so škodlivým abúzom viacerých psychoaktívnych látok, so zlyhávaním vo viacerých oblastiach osobného života, traumatizujúcim zážitkom v rodine - smrť otca. Diagnóza bola zistená ako závislosť od viacerých psychoaktívnych látok a poruchy správania socializované.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16C/121/2012 bolo z výsluchu svedka T. M., bývalého kolegu a priateľa nebohého T. C., zistené, že menovaný svedok sa s nebohým T. C.E. poznal približne od roku 2006, kedy pracovali spolu približne rok. V tom čase sa stalo približne dvakrát, že bol svedkom toho, že sa matka navrhovateliek hádala s manželom T. C. kvôli alkoholu a peniazom, čo bolo v roku 2006. V nasledujúcom období sa s T. C. stretávali len občas, v intenzívnejšom kontakte začali byť spolu približne 5 týždňov pred jeho smrťou, kedy začali spolu pracovať ako kolegovia. Svedok uviedol, že T. C. mu pred smrťou povedal, že spolužitie s manželkou sa zhoršilo, povedal mu, že je rád, že je na týždňovkách, že sa tam lepšie vyspí ako doma, lebo spával na gauči v obývačke. Povedal mu, že manželka má pomer s inou ženou. Svedok potvrdil, že bol svedkom toho, že sa spolu hádali i cez telefón. Uviedol, že s T. C. boli spolu stále v práci alebo na izbe; podľa neho menovaný s manželkou nežil spolu dobre pred jeho smrťou. Svedok uviedol, že T. C. chodil domov na víkendy, vtedy sa u nich zdržiavala aj priateľka jeho manželky, na ktorú bol nebohý T. C. nahnevaný. O tejto priateľke hovoril ako o milenke svojej manželky, vyjadroval sa o nej vulgárne, hneval sa na ňu za to, že má vzťah s jeho ženou, a že sa mu rozpadá manželstvo. Uviedol, že nevie, ako dlho trval tento vzťah, T. sa však nechcel rozviesť kvôli deťom. Svedok potvrdil, že podľa neho T. C. mal s deťmi vzťah veľmi dobrý, keď hovoril o deťoch, hovoril o nich len v dobrom, nehovoril o žiadnych problémoch s deťmi, vždy o nich hovoril len pozitívne.

Z výsluchu svedkyne B. E. v konaní sp.zn. 16C/121/2012, manželky odporcu, bolo zistené, že odporcu informovala o smrti pána C. približne mesiac po tejto nehode. Odporca prijal smrť veľmi ťažko, dosť dlho trvalo, kým sa vyrovnal s jeho smrťou. Tvrdila, že ona bola na pohrebe, na hrobe otca navrhovateliek, boli potom i spolu s odporcom, keď začal lepšie chodiť. Svedkyňa potvrdila, že i ju samotnú celá udalosť veľmi zasiahla, dokonca sa i psychicky zrútila. Uviedla, že podľa jej vedomostí táto nehoda bola prvou nehodou odporcu, vždy jazdil zodpovedne. V súvislosti s navrhovateľkami uviedla, že z počutia vedela, že navrhovateľky mali problémy už pred smrťou svojho otca, stretávali sa s nevhodnými kamarátkami, jedna z nich, alebo obe, i fetovali, a to pred smrťou T. C.. Staršia G. chodila do školy, mala i v škole problémy.

Z oznámenia Strednej odbornej školy T. Vansovej, Prievidza, zo dňa 6.6.2013 (v konaní sp.zn. 16C/121/2012) vyplýva, že navrhovateľka v 1. rade bola žiačkou ich školy od 1.9.2009 do 1.12.2011 v študijnom odbore staviteľstvo, štúdium bolo ukončené na základe písomnej žiadosti zákonného zástupcu, ktorý v žiadosti ako dôvod uviedol - z rodinných dôvodov. Navrhovateľka v 2. rade bola žiačkou SOŠ v čase od 1.9.2011 do 31.8.2012 v študijnom odbore staviteľstvo, štúdium ukončila na základe písomnej žiadosti zákonného zástupcu, ako dôvod ukončenia štúdia zákonný zástupca v žiadosti uviedol - zdravotné problémy.

Zo správy Základnej školy Sama Chalupku 313/14, Prievidza, zo dňa 7.6.2013 (v konaní sp.zn. 16C/121/2012) mal súd preukázané, že G. C. navštevovala I. ZŠ S. Chalupku v Prievidzi od školského roka 2002/2003 do školského roka 2008/2009. V prvom polroku školského roka 2007/2008 mala na štvrťročnej klasifikácii pokarhanie riaditeľom školy, na polročnom vysvedčení zníženú známku zo

správania na dvojku za drzé a arogantné správanie voči vyučujúcim, opakované neplnenie si povinností. V poslednom školskom roku 2008/2009 mala na štvrťročnej klasifikácii opäť riaditeľské pokarhanie za tie isté dôvody, na konci toho školského roka mala trojku zo správania za opakované drzé správanie voči vyučujúcim, ľahostajný prístup ku školskej práci a 13 neospravedlnených hodín. V 8. a 9. ročníku dosahovala podpriemerné vzdelávacie výsledky, jej správanie sa zhoršilo v školskom roku 2007/2008, toto zhoršenie ešte pokračovalo v školskom roku 2008/2009, kedy dokončila ZŠ a 30.4.2010 už u nich neštudovala. Z uvedenej správy ďalej vyplýva, že maloletá Z. navštevovala podľa ich dostupných údajov III. ZŠ S. Chalupku 12 v Prievidzi od školského roku 2006/2007. V prvom polroku uvedeného školského roka mala pokarhanie triednym učiteľom, v prvom polroku 2007/2008 mala pokarhanie riaditeľom školy, ktoré dostala aj na konci školského roka 2007/2008. Posledné pokarhanie riaditeľom školy dostala 15.11.2010. V školskom roku 2010/2011 mala 13 neospravedlnených hodín, zníženú známku zo správania počas tohto štúdia na ZŠ nemala. Jej vzdelávacie výsledky boli veľmi slabé, na konci 5. ročníka v školskom roku 2006/2007 mala opravnú skúšku z matematiky, ktorú spravila a tak mohla prejsť do 6. ročníka bez opakovania ročníka. Podľa jej bývalého triedneho učiteľa M.. M. O., problémy so správaním a opakovaným porušovaním školského poriadku mala už od školského roku 2007/2008 a tie boli približne rovnaké až do ukončenia základnej školy.

V konaní sp.zn. 16C/121/2012 zo správy M.. N. W., psychiatra pre deti a dorast zo dňa 5.6.2013, vyplýva, že v tom čase malol. navrhovateľka v 2. rade je evidovaná v ich ambulancii od 24.3.2011 pre poruchy správania socializované, škodlivé užívanie alkoholu a iných psychoaktívnych látok - pervitín, kanabinoidy, problémy sa vystupňovali asi 3 mesiace pred prvým vyšetrením, preto bola odoslaná na vyšetrenie. Posledná ambulantná kontrola bola 10.2.2012, kedy odporúčala riešenie formou nariadenia ústavnej výchovy, lebo stav nebol psychiatrickou liečbou zvládnuteľný.

V konaní sp.zn. 16C/121/2012 z rozhodnutí Sociálnej poisťovne zo dňa 22.12.2011 bolo zistené, že navrhovateľke v 1. rade G. C. bol priznaný sirotský dôchodok s účinnosťou od 1.1.2012 vo výške 69,70 eur. Tento jej bol v dôsledku prerušenia štúdia odňatý, čo vyplynulo z jej výpovede v konaní. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 24.1.2013 (v konaní sp.zn. 16C/121/2012) vyplýva, že navrhovateľke v 2. rade bol zvýšený sirotský dôchodok na sumu 100,10 eur.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15.6.2013 č.k. 16C/121/2012-175 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.12.2014 č.k. 17Co/736/2013-201 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť matke navrhovateliek T. C. sumu 4.000,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 23.7.2012 do zaplatenia v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Súd matke navrhovateliek priznal uvedenú sumu titulom náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku smrti manžela T. C. pri dopravnej nehode dňa 30.4.2010, ktorú spôsobil odporca. V uvedenom konaní si matka navrhovateliek uplatňovala voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 100.000,- eur s prísl.. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že úmrtím T. C. došlo k čiastočnému zásahu do práv na ochranu súkromia a rodinného života jeho manželky. Zohľadnil, že matka navrhovateliek so zomrelým manželom nemali vytvorený plnohodnotný manželský vzťah vzhľadom k tomu, že matka navrhovateliek mala mimomanželskú známosť, napriek tomu vytvárali rodinné zázemie pre v tom čase maloleté navrhovateľky, viedli spoločnú domácnosť, spoločne sa starali o potreby a výchovu oboch malol. detí. Súd v rozhodnutí tiež konštatoval, že pri určení výšky nemajetkovej ujmy nemohol zohľadňovať zásahy, ku ktorým došlo vo vzťahu k malol. deťom. Z uvedeného rozhodnutia tiež vyplýva, že intímne a emocionálne vzťahy medzi matkou navrhovateliek a ich otcom pred jeho smrťou boli výrazne narušené, ako aj to, že problémové správanie oboch dcér (t.j. navrhovateliek v tomto konaní) sa prejavovalo už pred smrťou T. C.. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka v platnom znení, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <javascript:%20fZzSRInternal('22023',%20'19570822',%20'19570822',%20'3343973',%20'3343996',%20'0')>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru že nárok navrhovateliek je dôvodný len sčasti. V zmysle článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života. Uvedené právo každej fyzickej osoby je zakomponované i v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka. Súčasťou súkromného života je tiež rodinný život, zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, pričom právo na súkromie v sebe zahŕňa oprávnenie fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a slobodne rozvíjať interpersonálne vzťahy na emocionálnej báze, o to viac vzťahy medzi príslušníkmi rodiny budované na dlhodobých a citovo mimoriadne silných vzájomných väzbách. Pri reálnej existencii takýchto vzťahov určitej kvality medzi ľudskými bytosťami dochádza podľa názoru súdu porušením práva na život jednej z nich k absolútnej a nezvratnej deštrukcii všetkých vybudovaných citových väzieb a tým k neoprávnenému zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostalého alebo pozostalých. Táto relevantná skutočnosť potom za splnenia predpokladov zániku medziľudských vzťahov a väzieb určitého stupňa intenzity zakladá právo dotknutej fyzickej osoby na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasledujúce Obč. zákonníka.

V danej veci vychádzajúc z uvedeného dospel súd k záveru, že úmrtím otca navrhovateliek v 1. a 2. Rade, v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporcu, došlo k zásahu do práv na ochranu súkromia a rodinného života navrhovateliek. V konaní však zo strany odporcu bola vznesená námietka premlčania navrhovateľkami uplatneného nároku. Súd sa preto v prvom rade zaoberal dôvodnosťou tejto námietky. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Počiatok plynutia premlčacej doby je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. V tomto prípade zásah do práv navrhovateliek nastal momentom smrti ich otca, t.j. 30.4.2010. Navrhovateľky mohli svoje právo na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vykonať prvýkrát 1.5.2010 a od tohto dňa začala

plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba. Navrhovateľky svoj návrh na súd podali dňa 26.7.2013. V konaní však súd zistil, že v priebehu trestného konania matka navrhovateliek, ktoré v tom čase boli maloleté, uplatnila dňa 10.1.2011 nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 33.000,- eur pre navrhovateľky. Z uvedeného vyplýva, že matka navrhovateliek ako ich zákonný zástupca uplatnila nárok v prospech navrhovateliek. V dôsledku toho došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby až do právoplatného skončenia trestného konania pred Okresným súdom v Trenčíne pod sp.zn. 1T/98/2011, t.j. do 5.10.2011. Súd sa nestotožnil s názorom odporcu, že v rámci trestného konania matka navrhovateliek uplatnila nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy pre svoju osobu, keď v uvedenom podaní zreteľne uviedla, že tento nárok uplatňuje pre svoje maloleté dcéry. Pôvodne premlčacia doba mala uplynúť k 1.5.2013, v dôsledku prerušenia premlčacej doby došlo k posunutiu konca premlčacej doby o necelých 10 mesiacov. Keďže v rámci trestného konania bol uplatnený nárok vo výške 33.000,- eur, prerušenie premlčacej doby sa týka nároku v tejto výške. V konaní si navrhovateľky uplatnili nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške spolu 66.666,- eur, t.j. každá v sume 33.333,- eur s prísl.. Súd preto považoval ich nárok za uplatnený včas len vo výške 33.000,- eur, v prevyšujúcej časti je tento nárok premlčaný, a teda nedôvodný.

Pri rozhodovaní o nároku navrhovateliek súd považoval za preukázané, že smrť otca navrhovateliek zasiahla do ich života nečakane a tragicky zásadným spôsobom a nenávratne pretrhla dovtedajšie citové väzby v rámci ich rodiny. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľky mali s otcom vytvorený blízky vzťah. Z dokazovania, najmä výsluchu matky navrhovateliek, vyplynulo, že navrhovateľka v 1. rade bola na otca naviazaná o niečo viac ako navrhovateľka v 2. rade. Z výpovede samotných navrhovateliek vyplynulo, že k otcovi mali bližšie, pretože mal s nimi skôr kamarátsky vzťah, chodili spolu na chatu, na rybačky, výlety. O dobrých vzťahoch s otcom svedčí aj výpoveď svedka M. v konaní sp.zn. 16C/121/2012. Smrťou otca navrhovateľky stratili možnosť realizácie ďalšieho prípadného rozvoja rodinného života, preto žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by v danom prípade nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane navrhovateliek, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Za daných okolností je preto prisúdenie určitej finančnej čiastky navrhovateľkám z titulu náhrady nemajetkovej ujmy opodstatnené. Pri rozhodovaní o výške náhrady súd prihliadol k tomu, že obe navrhovateľky sa so smrťou otca ťažko vyrovnávali, obe hľadali únik v návykových látkach, pričom navrhovateľka v 2. rade bola opakovane umiestnená aj na liečebnom pobyte, naposledy na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi bola rozhodnutím súdu umiestnená v Resocializačnom stredisku Čistý deň v Galante. Navrhovateľka v 1. rade pre problémy s drogami prerušila štúdium, podľa jej vyjadrenia a vyjadrenia jej matky v konaní má pokračovať v štúdiu po narodení dieťaťa, ktoré v súčasnosti čaká. V konaní bolo zistené, že so smrťou otca sa navrhovateľky vyrovnávali asi tri roky. Súčasne však súd prihliadol aj k tomu, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že problémové správanie oboch navrhovateliek sa prejavovalo už pred smrťou ich otca, čo nesporne vyplynulo z vyššie uvedených správ Základnej školy S. Chalupku v Prievidzi a Strednej odbornej školy T. Vansovej v Prievidzi, ako i z lekárskej správy Psychiatrickej nemocnice v Kremnici a konštatoval to súd aj v konaní sp.zn. 16C/121/2012. Hoci to v konaní navrhovateľky, ako aj ich matka, popierali, súd zastáva názor, že na správaní navrhovateliek sa odrazili aj problémy vo vzťahu medzi ich rodičmi, prítomnosť priateľky matky v ich domácnosti, s ktorou mala intímny vzťah. Je však nesporné, že nečakaná smrť otca znamenala v živote navrhovateliek otras, s ktorým sa ťažko vyrovnávali a táto skutočnosť ovplyvnila aj ich ďalšie správanie. Pri rozhodovaní súd prihliadal aj na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva, následkom ktorého bola smrť otca navrhovateliek. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo strany odporcu išlo o nedbanlivostné protiprávne konanie, ktorého sa v predchádzajúcom období nikdy nedopustil, čo súd zohľadnil v rámci rozhodovania o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Na základe všetkých uvedených skutočností súd v tomto prípade považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.000,- eur vo vzťahu ku každej z navrhovateliek.

Navrhovateľky si voči odporcovi uplatnili aj nárok na úrok z omeškania odo dňa podania návrhu na súd, t.j. od 26.7.2013. Vzhľadom k tomu, že odporca bol zo strany matky navrhovateliek ešte pred začatím konania opakovane vyzývaný na mimosúdne vysporiadanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (voči svojej osobe, ale aj voči v tom čase maloletým navrhovateľkám), na čo nereagoval, súd úrok z omeškania priznal v zmysle návrhu. Výška úroku z omeškania je určená nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Ku dňu 26.7.2013 bola výška úroku z omeškania v zmysle citovaného nariadenia vo výške 8,5% ročne.

Súd teda rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť uhradiť každej z navrhovateliek sumu 6.000,- eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 až do zaplatenia. Vzhľadom na výšku plnenia súd určil odporcovi lehotu na zaplatenie do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľky v 1. a 2 . rade sa pôvodne domáhali voči odporcovi každá zaplatenia sumy 33.333,- eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia. V priebehu konania svoj nárok upravil tak, že sa domáhali zaplatenia sumy každá po 9.000,- eur s uvedeným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti vzali svoj návrh späť. Odporca s týmto čiastočným späťvzatím návrhu v konaní súhlasil, preto súd konanie o návrhu navrhovateľky v 1. rade v časti o zaplatenie sumy 24.333,- eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia a návrhu navrhovateľky v 2. rade v časti o zaplatenie sumy 24.333,- eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26.7.2013 do zaplatenia v súlade s § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Vo zvyšnej časti súd považoval nárok navrhovateliek z vyššieuvedených dôvodov za nedôvodný, a preto ho zamietol.

Navrhovateľkám bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, preto podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Prevažný úspech v konaní mal odporca, nakoľko súd považoval za neúspech navrhovateliek v konaní aj tú časť konania, v ktorej bolo konanie zastavené v dôsledku ich späťvzatia (navrhovateľky vzali návrh späť každá v časti o zaplatenie sumy 24.333,- eur s prísl. a keďže zavinili, že konanie v tejto časti bolo zastavené, podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku by im vznikla povinnosť nahradiť trovy konania). Okrem toho, pokiaľ by nedošlo k späťvzatiu návrhu v tejto časti, súd by ich nárok aj v tejto časti zamietol ako nedôvodný. Odporca teda v konaní mal prevažný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Súd však odporcovi náhradu trov konania nepriznal, a to jednak vzhľadom k okolnostiam na strane navrhovateliek, keď navrhovateľka v 1. rade nemá v súčasnosti príjem a navrhovateľka v 2. rade je iba poberateľkou rodičovského príspevku, a jednak vzhľadom na predmet uplatneného nároku a okolnosti danej veci, ako i s poukazom na skutočnosť, že výška plnenia priznaného v danom súdnom konaní závisela od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.